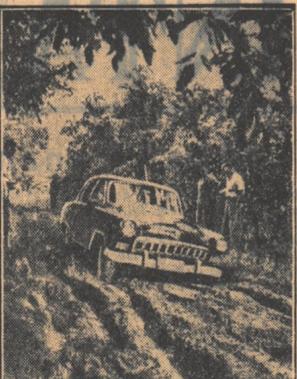

La intersecția străzii Leningradului cu strada „Pravda“...

Coloritul viu, liniile lucioase ale cromului, capota lată împinsă mult înainte...

La volan se află șoferi cu experiență, maștri ai sportului. Coloana se îndreaptă spre Minsk...

Pentru experimentatorii de automobile, Crimea a devenit un gigantul autoturismului. Ei găsesc aici și magistrale asfaltate...

Există în Crimea colțisoare foarte puțin cunoscute celor veniți la odihnă în stațiune. La Cheva zeci de kilometri de Simferopol...

La întoarcere în uzină, mașinile vor fi desfăcute și studiate cu minuțiozitate în laborator...

In foto: „Volga“ pe un drum vicinal noroios.

Ecrane cinematografice la lumina zilei

Numerosi sînt vizitatorii Expoziției agricole unionale care posedă pînă de interes în fața standurilor-ecrane...

Scrisori GĂTRE PRIETENI DRĂGI

În ultimii ani, în urma schimbărilor de vizite, între oamenii muncii din țara noastră și oamenii sovietici...

În ultima vreme, de la această întreprindere au plecat către U.R.S.S. câteva scrisori...

VEAC-NOU

Organ al Consiliului General ARIUS

ANUL XI Nr. 31 VINERI 5 AUGUST 1955 4 PAGINI, 25 BANI

LINIA LUI KNEAZKOV

Valentin Afanasiev stă la capătul unui rînd de mașini de același tip, ce poartă marca unei uzine din Kiev...

N. VNUK

— Nu se înțepenește? — întrebă inginerul Nabokov, făcînd mina plînie la gură.

În secția aceasta uriașă, funcționează sute de mecanisme și de aceea, Afanasiev își răspunde sefului de sector tot atât de tare, cu glas cîntător:

— E-n ordine! Cale verde! Merg fără întrerupere!

Înseamnă că sistemul de transport care unește mașinile lucrează fără întrerupere...

Operatorul este și lucrător la mașină și ajutor, numai că lucrează în bandă, la automate...

Afanasiev se duce la mașina vecină, dar mică acolo nu e nevoie de el...

Cînd cuțitul se tocesc, el pune altele noi și le ajustează după etalon.

Automatele n-au înlocuit omul — explică Nabokov, dimpotrivă, muncitorul nostru ajunge doar stăpîn mai deplin al mașinilor...

La o mașină, licrește un bec. Trebuie schimbată o pereche de cuțite.

Aleksandr Solodovnikov primise printr-unul din asistentați de mașină nouă...

— Ar fi vremea să ne lipsim de cărucioarele acestea anacronice — se gîndea, rîndul lui, lăcătusul Boris Smirnov.

— E, dacă vrei, și profesor. Mai exact: constructor. Și această linie tot a lui Kneazkov este...

— După mine, e o linie justă...

— Din povestirea înfățișată și plină de spontaneitate tinerească a lui Afanasiev, are greu, desigur, să-și facă o imagine asupra personalității constructorului...

— Vrei să faci o linie? Dar ce ne facem cu planul? — îi spuneau unii de la administrație.

— Înșă, de astădată, el primul în sprijin care hotărășese, întorcîndu-se în secție...

— Poate că ar fi bine dacă am așeza mai întâi minile mecanice la mașinile-umelte...

— Proșterea era justă și constructorul a primit-o. Boris Smirnov a devenit cel mai apropiat ajutor al său...

— Linia lui Kneazkov e într-adevăr — cum spunea și Afanasiev — o linie justă!

— Că bine ar fi dacă semifabricatele ar fi așezate în mașină nu de mîna omului...

— În realizarea acestor succese, minerii noștri au fost ajutați mult de îndrumările tehnice date de specialiștii sovietici...

— Desigur, nici Solodovnikov, nici Uvarov, nici inginerul Nabokov nu pot...

— Cînd schema n-a mai fost doar schemă „brută“, iar pe mîna mecanică au crescut „muschi“...

— Vrei să faci o linie? Dar ce ne facem cu planul? — îi spuneau unii de la administrație.

— Înșă, de astădată, el primul în sprijin care hotărășese, întorcîndu-se în secție...

— Poate că ar fi bine dacă am așeza mai întâi minile mecanice la mașinile-umelte...

— Proșterea era justă și constructorul a primit-o. Boris Smirnov a devenit cel mai apropiat ajutor al său...

— Linia lui Kneazkov e într-adevăr — cum spunea și Afanasiev — o linie justă!

— Că bine ar fi dacă semifabricatele ar fi așezate în mașină nu de mîna omului...

Sărbătoarea Moldovei Sovietice

La 2 august s-au împlinit 15 ani de la constituirea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

— încheie filatoarele — să ne aducem contribuția modestă la întrecerea patriotică pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

Tot din această întreprindere, a mai pornit către U.R.S.S. altă scrisoare. Ea e adresată unei brigăzi de imprimat organizată după metoda Ciutkih de la fabrica „Trihgoraia Manufaktura“ din Moscova.

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

La 2 august s-au împlinit 15 ani de la constituirea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

— încheie filatoarele — să ne aducem contribuția modestă la întrecerea patriotică pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

Tot din această întreprindere, a mai pornit către U.R.S.S. altă scrisoare. Ea e adresată unei brigăzi de imprimat organizată după metoda Ciutkih de la fabrica „Trihgoraia Manufaktura“ din Moscova.

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

La 2 august s-au împlinit 15 ani de la constituirea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

— încheie filatoarele — să ne aducem contribuția modestă la întrecerea patriotică pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

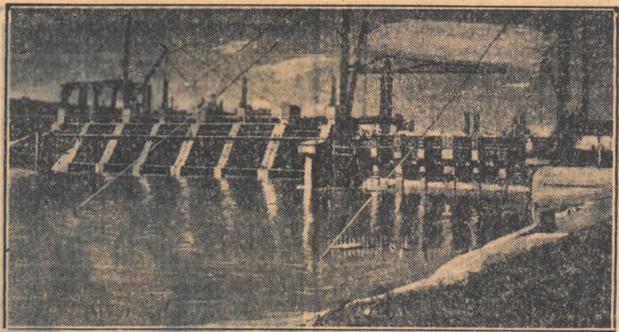
Tot din această întreprindere, a mai pornit către U.R.S.S. altă scrisoare. Ea e adresată unei brigăzi de imprimat organizată după metoda Ciutkih de la fabrica „Trihgoraia Manufaktura“ din Moscova.

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

Vedere generală a hidrocentralei de la Dubăsari pe Nistru.

Niporeni s.a. Au fost construite și modernizate în total 250 de întreprinderi ale industriei alimentare.

— Un mare eveniment în viața republicii, l-a constituit construirea primei centrale hidroelectrice pe râul Nistru...

— Calăuzindu-se după indicațiile Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic, R.S.S. Moldovenească a obținut succese uriașe în transformarea socialistă a agriculturii...

La 2 august s-au împlinit 15 ani de la constituirea Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

— încheie filatoarele — să ne aducem contribuția modestă la întrecerea patriotică pentru realizarea de cît mai multe acumulări socialiste peste plan!

Tot din această întreprindere, a mai pornit către U.R.S.S. altă scrisoare. Ea e adresată unei brigăzi de imprimat organizată după metoda Ciutkih de la fabrica „Trihgoraia Manufaktura“ din Moscova.

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

— O altă problemă, care preocupă în mod deosebit brigada noastră, o constituie sortarea rațională a deșeurilor...

Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, a ajuns la mare înflorire și cultura Moldovei Sovietice...

— Aici, unde înainte domnea nestingherit analfabetismul, s-a introdus în anul Puteii Sovietice învățămîntul general obligatoriu de 7 ani...

— În R.S.S. Moldovenească, înfloroste conținutul literaturii și artei. Însușindu-se din noua realitate, scriitorii, pictorii, muzicienii, artiștii, dau poporului creații care se bucură de o largă apreciere...

— În R.S.S. Moldovenească, înfloroste conținutul literaturii și artei. Însușindu-se din noua realitate, scriitorii, pictorii, muzicienii, artiștii, dau poporului creații care se bucură de o largă apreciere...

— În R.S.S. Moldovenească, înfloroste conținutul literaturii și artei. Însușindu-se din noua realitate, scriitorii, pictorii, muzicienii, artiștii, dau poporului creații care se bucură de o largă apreciere...

— În R.S.S. Moldovenească, înfloroste conținutul literaturii și artei. Însușindu-se din noua realitate, scriitorii, pictorii, muzicienii, artiștii, dau poporului creații care se bucură de o largă apreciere...

LITERATURĂ-ARTĂ-ȘTIINȚĂ

Pentru utilizarea pașnică, și numai pașnică, a energiei nucleare

— Pe marginea recentei sesiuni a Academiei de Științe a U.R.S.S. —

În primele zile ale lunii iulie a. c., s-au desfășurat lucrările sesiunii secțiilor de științe fizico-matematice, chimice, biologice și tehnice ale Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrate problemelor utilizării pașnice multilaterale a energiei nucleare și radioactivității.

Prin numarul și importanța lucrărilor comunicate, cât și prin marea număr de participanți sovietici și străini, aceste sesiuni au constituit un eveniment de seamă în viața științifică sovietică și au avut un larg răsunet în cercurile savante din lumea întreagă.

„Atenția încordată a populației planetei noastre — a spus acad. A. N. Nesmejanov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., în cuvântul său de deschidere — este atinsă asupra fizicii și chimiei nucleare nu numai din motive de interes științific abstract, ci poate mai ales din grija pentru viitorul omenirii. Căci este neluând în seamă că nici una din cuceririle științei — de-a lungul întregii sale istorii — nu este chemată să aibă asupra destinului omului o influență altă de hotărâtoare ca eliberarea energiei nucleare, prin fuziunea uraniului sau prin reacții termonucleare artificiale controlate”.

Nu este scopul articolului de față să facă o dare de seamă amănunțită a celor peste 70 de rapoarte științifice prezentate în fața celor patru secții, în cursul sesiunii. Pentru aceasta, am avea nevoie de un spațiu foarte întins și ar trebui să intrăm în amănunte ce nu-și găsesc locul aici. Ne propunem doar să schițăm tematica generală a rapoartelor și să degajăm unele concluzii esențiale.

Un prim grup de rapoarte a prezentat rezultatele obținute de fizicienii sovietici în problemele fundamentale ale proiectării și construcției reactorilor nucleari: de diferite tipuri, adică a instalațiilor în care se desfășoară procesul controlat al eliberării energiei nucleare prin fuziunea în lanț a uraniului. Așa cum a arătat unul din rapoartori, prof. V. S. Fursov, studiul teoretic și experimental al fuziunii a început în U.R.S.S. încă din 1939, adică imediat după descoperirea fenomenului și a fost continuat cu perseverență în cursul anilor Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în ciuda tuturor dificultăților. Datorită împrejurărilor speciale create de război, aceste cercetări s-au dezvoltat în U.R.S.S. în mod cu totul de sine stătător, fără schimb de informații cu savanții care în alte țări — în Anglia și mai ales în S.U.A. — luorau în același domeniu al fizicii.

Rezultatele obținute au dus la realizarea și punerea în funcțiune, după sfârșitul războiului, a primului reactor nuclear sovietic, care a fost totodată și primul reactor nuclear din Europa. Experiența cizigată cu acest prim aparat a fost folosită, în anii care au urmat, pentru realizarea succesivă a unor reactori de construcție din ce în ce mai rafinați, de dimensiuni și putere din ce în ce mai mari. Unul din aceste modele, perfecționat este reactorul „R.F.T.”, a cărui putere atinge 10.000 kw, și care este destinat experimentării fizice, producerii de izotopi radioactivi artificiali și studiului altor probleme tehnico-științifice importante. O primă încununare a acestei munci a fost construirea și darea în exploatare a reactorului care deservește planta centrală atomo-electrică din lume, centrală care, precum se știe, funcționează în U.R.S.S. încă din iunie 1954. Prin-

Prof. univ. ALEX. SANIELEVICI
Membrii corespondenți ai Academiei
R. P. R.

cipiile de construcție și funcționare a acestor reactori au fost descrise în linii generale, urmând ca amănunțel să fie comunicate în fața Conferinței mondiale a O.N.U. pentru folosirea pașnică a energiei nucleare, ce va începe la Geneva, la 8 august.

Utilizarea energetică a fuziunii nucleare mai grele (uraniu și thoriu) deschide o nouă perspectivă economică strălucitoare. Rezervele cunoscute de uraniu și thoriu, depășesc de 10-20 ori valoarea în energie a tuturor zăcămintelor de cărbuni și fier din lume. Chiar dacă nu ținem seama că geologii vor găsi, fără îndoială, noi rezerve de materiale fizionabile, putem socoti înlăturată premeția pe care o constituia până de curând epuizarea, în următorii 100-150 de ani, a depozitelor naturale de combustibili chimici.

Perspective și mai grandioase — deși mai îndepărtate — le oferă economiei mondiale utilizarea reacțiilor termonucleare, prin care se efectuează sinteza heliului plecând de la hidrogen. Dacă, pentru moment, nu știm încă să controlăm aceste reacții, pe care le putem produce numai sub formă explozivă a bombelor cu hidrogen, nu încapem îndoială că munca perseverentă a oamenilor de știință va duce la „domesticirea” lor, întocmai așa cum s-a întâmplat cu reacția de fuziune în lanț a uraniului. Odată această sinteză domesticită, cantitățile imense de hidrogen care există în natură (gândindu-se numai la miliardele de tone de apă din mări și oceane!) vor constitui rezerve practice inepuizabile de „combustibil nuclear” de miliarde de ori mai concentrat decât cel mai bun combustibil chimic. Omenirea va dispune atunci de resurse energetice alt de enorme, înclucând orice limitare — din acest punct de vedere — a progresului tehnic și dispărând și va putea fi realizată cu mai multă ușurință cea abundentă de bunuri care este una din condițiile comunismului.

Aspectul energetic al funcționării reactorilor nucleari este desigur extrem de important, dar nu este unic. În adevăr, prin însăși fuziunea nucleare de uraniu, iau naștere substanțe noi, numeroși izotopi radioactivi artificiali, ale căror proprietăți insusiri pot fi folosite în foarte importante și variate aplicații tehnico-științifice. Asemenea aplicații au fost prezentate secțiilor de chimie, biologie și tehnică. Vom menționa foarte pe scurt câteva din ele.

Suau acțiunea radiativilor radioactive și a particulelor lor, au loc transformări chimice, al căror studiu a progresat mult în ultimii ani și constituie un nou capitol al chimiei fizice, așa numita radiochimie. Printre fenomenele radiochimice cele mai interesante, sînt desigur procesele de polimerizare, adică de formare a unor molecule de dimensiuni foarte mari din molecule de dimensiuni obișnuite. Aceste „macromolecule” constituie materialele plastice sintetice atât de folosite în industria modernă.

Dar radiativilor radioactive au acțiune și asupra organismelor vii, adică acțiune biologică. Cercetarea lor amănunțită prezintă un dublu interes: pe de o parte din punctul de vedere al aplicațiilor medicale

și sanitare, pe de altă parte, din punctul de vedere al perfecționării neconținente a tehnicii aparate a personalului: ce deserveste instalațiile de energetică nucleară, instalații care emit radiații radioactive, daunătoare sănătății cînd sînt în doze prea mari.

În sedințele secției științelor tehnice, au fost prezentate diverse aplicații ale metodei izotopilor radioactivi la studiul proceselor tehnologice în metalurgie. De pildă, prin folosirea unui radioizotop de calciu, s-au stabilit condițiile optime de turnare a oțelurilor, astfel ca să se evite împrăștierea lor cu elemente care micsorează calitatea mecanică ale metalului. În fine să menționăm că progresese din ultimii ani ale tehnicii producerii de particule încărcate cu energii foarte mari, au permis studiul proceselor nucleare la asemenea energii supra-nale. Printre alte rezultate interesante, s-au obținut — prin fuziunea bismutului, thorului și uraniului — noi radioizotopi, plin atunci necunoscuți.

Începuturile pe care le trăim, de folosire directă și indirectă a energiei nucleare, ne-au adus în pragul celei mai mari revoluții tehnico-economice din cîte a cunoscut pînă acum omenirea. Putem afirma că „era atomică” va aduce cu sine reevaluarea fundamentală a valorilor tehnice tradiționale, deschizînd posibilități noi, din care de altfel multe — și poate cele mai importante — nu se conturează încă decît foarte vag în fața ochilor noștri. De pe acum toată industria atomică — încă la începuturile ei — pune la dispoziția științei și tehnicii mijloace de acțiune pe atît de puternice pe cît de mlădioase, care vor permite printr-atele, să se dea o soluție radicală problemei țărilor zise slab dezvoltate din punct de vedere industrial și economic. În acest sens, este foarte important cunoscutul proiect de întemeiere a unei Agenții internaționale în cadrul O.N.U., prin care să se distribuie în lumea întreagă ajutorul tehnico-științific necesar introducerii pe scară largă a aplicațiilor pașnice ale energiei nucleare. După cum se știe, Guvernul Sovietic a arătat recent, la Conferința de la Geneva a celor 4 puteri, că U.R.S.S. va participa din plin la această acțiune de solidaritate internațională pe plan economic, Marea țară a socialismului, datorită căreia patria noastră și celelalte state de democrație populară vor fi în curînd înzestrate cu instalații nucleare moderne, dovedește astfel încă o dată că urmează cu consecvență politica ei de pașnică conviețuire și de colaborare cu orice țară, indiferent de regimul politic și de sistemul economico-social.

Și dacă era atomică a început, rămîne în sarcina oamenilor de știință din lumea întreagă, cărora le este scumpă cauza progresului prin muncă pașnică într-o lume izbăvită de spectrul monstruosului război atomic, să contribuie la transformarea în realități palpabile și binefăcătoare a ceea ce astăzi este încă în stadiul posibilităților virtuale.

Lucrările sesiunii Academiei de Științe a U.R.S.S., precum și aportul savanților sovietici la Conferința mondială a O.N.U. pentru folosirea pașnică a energiei nucleare, care se va deschide la 8 august la Geneva, vor constitui o remarcabilă contribuție a științei și tehnicii sovietice la marea cauză a utilizării pașnice, și numai pașnice, a energiei nucleare.

VERONIKA TUȘNOVA

Într-o noapte cu lună

Se sting lîngă geamuri
crîmpele de visuri hoinare,
și luna cu stelele-n hamuri
colindă pe-a boltei cărare.
Foghește o rază,
somn n-are nici floarea din găstră,
nici fata, ce trează, oftează,
privind spre țări albastră.

O briză-amăruie
pe țărîmuri aripile-și zvîntă,
și-o noapte ca-n sud, străvezie,
de-asupra pămîntului cîntă.
Oftează un greier...
și tot fără pricină, ca tine!
Copil! Ce-ăș vrea să cutreier
și eu prin nisipuri marine!

C-o haină subțire
visezi c-ai pornit-o de-acasă,
și cauți pe țărîm ferice,
și cauți viața frumoasă!
Acolo-ntr-o lume,
stă poate în noaptea tîrzie
iubitul ce nu-ți știi pe nume;
dar poate cîndva o să vie!

Eu știu, tinereție!
Te-nșuși, și-e strîm în odaie!
Te bîntuie-o vagă tristețe,
mornește în tine-o văpale
asculte auzul, privirea...
O! Dacă vreodată iubirea
trecu neluât în seamă?
Tresări, te-nfiori, și-este teamă...
Ascunzi fața caldă în pernă,
visînd o iubire eternă!

Aș ride de tine!
Dar inima nu vreau să-ți supăr!
S-ai spus ce-i viața, mai bine?
M-ai crede tu, floare de nulfăr?
Măicuța azi și-este
sacn toiu! Iul august înnează,
dar ea ce-ăște aceste
nelinști ce-ăște bîntuie fața.

Ea cum o să doarmă?
Te-ascultă... privește în lună...
la marea ce-n țărîmuri își sfarmă
din nău! Apei o strună...
Măicuța nu minte!
Ea ție iubire ce-nseamnă!
Măicuța la simte
cum luna la vise te-ndeamnă!

Nesomnul e-o boală,
o boală a vîrstei ciudate;
pe medici i-a pus la-ndoaială,
și nici raza lunii nu poate
vredn leac să-i găsească!
E-o boală demul, tînerescă...
Destinul pe drum și-ntrîrzie!
Și-o briză amară, sărată,
spre dragoste caldă te-mbie?
Hai caut-o, draga mea fată!

În romînește de

VIOLETA ZAMFIRESCU

Un valoros articol critic

Criticul An. Tarasenkov se ocupă în articolul „Pe teme actuale” („Zname” nr. 7) de o serie de opere literare ale scriitorilor sovietici care în ultimii ani au determinat marea avînt în tratarea temelor actualității.

Criticul dă o bună apreciere unor creații cum sînt romanul „Pădurea rusească” de L. Leonov, „Exploratori” de D. Granin, „Cercul Balticii” de N. Ciukovski, „Povestire despre directorul unui S.M.T. și agronomul șef” de G. Nikolaeva, romanele „Pentru o cauză dreaptă” de V. Grossman, „Tovarăși de armă” de K. Simonov și „Carte deschisă” de Veniamin Kaverin, poemul lui A. Tvardovski „Dincolo de zărea îndepărtată”, noile versuri ale lui S. Marșak, povestirile lui N. Atarov, S. Antonov, I. Naghibin, B. Bednii și alții. Aceste opere — subliniază criticul — constituie activul literaturii zilelor noastre, ele sînt străbătute de vitalitate și au o mare valoare fiindcă prezintă grandioasa creștere a forței Tării Sovietelor, ca factor esențial în echilibrul omenirii, fiindcă înfățișează luminoase chipuri de eroi contemporani, tipici pentru societatea sovietică, comandanți și ostași de frunte ai armatei socialismului, luptători pentru pace, creatori ai tehnicii, culturii și științei noi.

Există însă și un număr de opere — arată criticul — care prezintă un tablou sordid și neveridic al realității vieții contemporane, în care eroii lor, oamenii simpli, sînt înfățișați ca niște manechine palide și incolore. Există de asemenea la unii scriitori, dornici să reliefeze viața în toată complexitatea ei și cu tot ascuțitul contradicțiilor, tendința de a aluneca pe făgașul copierii pasive a realității, chipurile, pentru a da cit mai multă obiectivitate și autenticitate operelor pe care le creează.

Pentru a ilustra aceste tendințe, criticul întreprinde o analiză amplă a unor opere literare scrise în ultima vreme. An. Tarasenkov se ocupă de noul roman al lui A. Ribakov, „Ekaterina Voronina”, pe care îl socotește nereușit, de povestirea lui V. Nekrasov „În orașul natal”, care este viu criticată pentru tendințele greșite ale autorului de a copia realitatea fără a o transfigura. Unei analize aprofundate îi sînt supuse de asemenea lucrările valoroase aparute de curînd, criticul dezvăluind ideile, problemele ideologice-artistice care stau la baza lor, de asemenea problemele de măiestrie literară.

Studiul lui An. Tarasenkov reprezintă o contribuție și o luare de poziție însemnată în critica sovietică și este desigur de așteptat ca în curînd premisele pe care le-a trasat autorul său să fie dezvoltate și discutate pe larg.

MEDALION

Abai Kunanbaev

Abai Kunanbaev, primul mare poet național al poporului kazah, s-a născut în anul 1845, la poalele munților Cinghis, în regiunea Semipalatinsk. Tatăl său, Kunanbai, a fost căpetenia neamului Tobiti, un despot urit de kazahii aulului său, ca și de familia sa. Atmosfera îndobitocitoare din familie era otrăvitoare și de certurile dintre cele patru soții ale lui Kunanbai. Dar Uljan, mama poetului, era o femeie bună și visătoare, ca și bunica sa, Zere; aceste două femei trec toate nădejdele și bucuriile lor asupra copilului. Tatăl său l-a numit Ibrahim, dar mama i-a spus Abai, adică „iscoditorul”, „agerul” și așa a rămas în istoria literaturii poporului său.

Încă din primii ani ai copilăriei, Abai se remarcă printr-o mare înțelegere și înțelegerea și înțelegerea lui se pătrunde, Potrivit obiceiului vremii, tatăl său aduce în casă un mulț, care-l învață să citească și să memorizeze lungi texte din Coran; dar adevărata hrană spirituală — pentru care copilul avea o mare pasiune — sînt poveștile spuse de bunica sa, Zere, și cîntecele acinilor și ale cîntăreților populari. Mai tîrziu, tatăl său îl trimite la o școală musulmană din Semipalatinsk. Aici, Abai învață cele mai frumoase versuri din poezia orientală clasică din folclorul orient. Fără a avea incuviințarea părinților sau a învățătorilor săi, el începe să urmeze o școală rusească din Semipalatinsk. În scurt timp, capătă o mare dragoste pentru limba și cultura rusă; mai tîrziu va deveni primul traducător al poeziei clasice ruse în limba kazahă, promotorul cel mai consecvent al înfrîngerii dintre cele două popoare. Tot aici, sufletul lui se umple de o năpustă dragoste pentru înfrățirea și frumusețea operelor clasice ale popoarelor orientale. A-cum începe să scrie primele versuri sub influența poeziei clasice orientale și a folclorului național.

Kunanbai, angajat într-o luptă crîncenă cu adversarii săi, își aduce acasă fiul. Neînțelegerea dintre tată și fiu drumul care duce la eliberarea de aspirare, de obscurantism, de înapoiere seculară. Ca un exemplu pentru kazahi, el își trimite copiii să studieze în Rusia, la Petrograd și la Omsk. Iată ce scrie despre necesitatea însușirii limbii și culturii ruse: „Nu uită că lucrul cel mai de seamă este să cunoști cultura rusă. Știința... arta... toate le găsești la ruși. Ca să îți fîrî de nenorociri și să dobîndești binele, trebuie să cunoști limba și cultura rusă. Rușii văd lumea. Dacă veți ști limba rusă, și ochii tăi vor vedea lumea... Studiază cultura și arta rușilor, — aceasta e cheia vieții. Dacă veți ști s-o capeți, viața va deveni mai frumoasă”.

Acostă dragostea fierbîntă pentru limba și cultura rusă melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

melodiile create tot de el. Dar odată cu jaima lui, crește și numărul dramselor, Feudalii locali privesc cu invidie și dușmănie aureola care se creează în jurul numelui său, influența pe care o exercită poeziile lui asupra poporului kazah, poezii în care poetul — ca un crainic curajos al adevărului — demască sîlnicia orînduirii feudale, samar-

se exprimă mai ales în munca lui de traducător al poezilor lui Pușkin, Lermontov, Krilov.

Poeziile, poemele, traducerile, discuțiile, lui cu tineretul au fost adunate de poet în volumul „Gakhia” (Cuvîntări). Crezul poetic al lui Abai este exprimat într-o serie de poezii ca, de pildă: „Poezia e stîmna limbii”.

„Te prinde o durere cînd moare un prieten”, „O, cînd inima e plină de avînt” și altele, poezii care trebuie privite ca un program de luptă pentru dezvoltarea spirituală a poporului kazah. Poetul a bîntuit toate plîgile sociale ale vremii, a dezvăluit cu o vigoare neobișnuită contradicțiile monstruoase din viața socială, a arătat adevărata față a baltor setoși de singe, a bîntuit cu aceeași vigoare și pe acizii care proslăbeau viața patriarhală a strămoșilor și propovăduiau supunerea de rob față de conducătorii feudali, precum și izolarea națională. Cîntecele lui stîrneau sentimentul demnității umane, sentimentul de luptă împotriva nedreptății și aspirării, arătau contradicțiile de interese dintre săraci și bogăți. Poezia lui Abai este străbătută de patosul puternic al muncii creatoare. Munca este iubirea, natura patriei sale. Sufletul său este sfîșiat de starea necorocită a poporului său; el se gîndește cu emoție la sensul vieții, la moarte și la nemurire; se supără pentru o iubire neîmpărtășită, blestemă de Dumnezeu pentru că a sîns înlacării vieții celor doi jii ai săi în floarea tinereții; se bucură că omul poate înfrîmuseții nepieritoare, cîm sînt poezia și cîntecele.

Abai și-a depășit epoca. Poezia lui a dezvoltat caracterul național al poporului kazah, înșelat după o viață mai bună. Abai credea că nu este departe timpul cînd adevărul va birui minciuna, cînd rațiunea va învinge sălbăticia și obscurantismul, cînd va dispărea lăcomia și domnia bunului plac al asurătorilor.

De aceea, poezia lui stîrnete o emoție profundă cititorului din vremea noastră. Popoarele sovietice, cîntînd memoria narelui îndăntat, i-au ridicat un monument nenerilor în inimile lor înflăcărate și poartă înfăcio aprinsă a inimii lui mari și curate pe drumul construirii marilor fericiți umane.

Nu va lăsa urmă în viața, va trece ca vîntul. Poetul a atins și coarda sentimentelor intime; el a știut să cînte în cuvinte simțurile iubirii și prieteniei, sentimentul demnității umane, natura patriei sale. Sufletul său este sfîșiat de starea necorocită a poporului său; el se gîndește cu emoție la sensul vieții, la moarte și la nemurire; se supără pentru o iubire neîmpărtășită, blestemă de Dumnezeu pentru că a sîns înlacării vieții celor doi jii ai săi în floarea tinereții; se bucură că omul poate înfrîmuseții nepieritoare, cîm sînt poezia și cîntecele.

Abai și-a depășit epoca. Poezia lui a dezvoltat caracterul național al poporului kazah, înșelat după o viață mai bună. Abai credea că nu este departe timpul cînd adevărul va birui minciuna, cînd rațiunea va învinge sălbăticia și obscurantismul, cînd va dispărea lăcomia și domnia bunului plac al asurătorilor.

De aceea, poezia lui stîrnete o emoție profundă cititorului din vremea noastră. Popoarele sovietice, cîntînd memoria narelui îndăntat, i-au ridicat un monument nenerilor în inimile lor înflăcărate și poartă înfăcio aprinsă a inimii lui mari și curate pe drumul construirii marilor fericiți umane.

Nu va lăsa urmă în viața, va trece ca vîntul. Poetul a atins și coarda sentimentelor intime; el a știut să cînte în cuvinte simțurile iubirii și prieteniei, sentimentul demnității umane, natura patriei sale. Sufletul său este sfîșiat de starea necorocită a poporului său; el se gîndește cu emoție la sensul vieții, la moarte și la nemurire; se supără pentru o iubire neîmpărtășită, blestemă de Dumnezeu pentru că a sîns înlacării vieții celor doi jii ai săi în floarea tinereții; se bucură că omul poate înfrîmuseții nepieritoare, cîm sînt poezia și cîntecele.

Abai și-a depășit epoca. Poezia lui a dezvoltat caracterul național al poporului kazah, înșelat după o viață mai bună. Abai credea că nu este departe timpul cînd adevărul va birui minciuna, cînd rațiunea va învinge sălbăticia și obscurantismul, cînd va dispărea lăcomia și domnia bunului plac al asurătorilor.

De aceea, poezia lui stîrnete o emoție profundă cititorului din vremea noastră. Popoarele sovietice, cîntînd memoria narelui îndăntat, i-au ridicat un monument nenerilor în inimile lor înflăcărate și poartă înfăcio aprinsă a inimii lui mari și curate pe drumul construirii marilor fericiți umane.

Nu va lăsa urmă în viața, va trece ca vîntul. Poetul a atins și coarda sentimentelor intime; el a știut să cînte în cuvinte simțurile iubirii și prieteniei, sentimentul demnității umane, natura patriei sale. Sufletul său este sfîșiat de starea necorocită a poporului său; el se gîndește cu emoție la sensul vieții, la moarte și la nemurire; se supără pentru o iubire neîmpărtășită, blestemă de Dumnezeu pentru că a sîns înlacării vieții celor doi jii ai săi în floarea tinereții; se bucură că omul poate înfrîmuseții nepieritoare, cîm sînt poezia și cîntecele.

Abai și-a depășit epoca. Poezia lui a dezvoltat caracterul național al poporului kazah, înșelat după o viață mai bună. Abai credea că nu este departe timpul cînd adevărul va birui minciuna, cînd rațiunea va învinge sălbăticia și obscurantismul, cînd va dispărea lăcomia și domnia bunului plac al asurătorilor.

De aceea, poezia lui stîrnete o emoție profundă cititorului din vremea noastră. Popoarele sovietice, cîntînd memoria narelui îndăntat, i-au ridicat un monument nenerilor în inimile lor înflăcărate și poartă înfăcio aprinsă a inimii lui mari și curate pe drumul construirii marilor fericiți umane.

Nu va lăsa urmă în viața, va trece ca vîntul. Poetul a atins și coarda sentimentelor intime; el a știut să cînte în cuvinte simțurile iubirii și prieteniei, sentimentul demnității umane, natura patriei sale. Sufletul său este sfîșiat de starea necorocită a poporului său; el se gîndește cu emoție la sensul vieții, la moarte și la nemurire; se supără pentru o iubire neîmpărtășită, blestemă de Dumnezeu pentru că a sîns înlacării vieții celor doi jii ai săi în floarea tinereții; se bucură că omul poate înfrîmuseții nepieritoare, cîm sînt poezia și cîntecele.

Abai și-a depășit epoca. Poezia lui a dezvoltat caracterul național al poporului kazah, înșelat după o viață mai bună. Abai credea că nu este departe timpul cînd adevărul va birui minciuna, cînd rațiunea va învinge sălbăticia și obscurantismul, cînd va dispărea lăcomia și domnia bunului plac al asurătorilor.

RECENZIE

O carte pentru prietenii muzicii *)

În tot cursul zilei și în cea mai mare parte a nopții. Bucuriei răsună de cîntece. În parcuri, difuzoare transmit melodiile posturilor de radio; în diferite săli sînt concerte sau repetă diferite orchestre; la cinematografe, muzica filmelor delectează pe spectatori; în diferite localități, consumatorilor li se oferă și programe muzicale; părinții și copiii nu se pot lipsi de desfășurările înalte, cordilone ale cîntecului, ale muzicii, artă care a devenit o parte componentă a vieții omului în țara noastră.

Însă muzica nu poate fi gustată pe deplin dacă nu reușește să distîngă o polcă de o simfonie, un cuplet de un scherzo, un cîntec de leagăn de o operă sau un mars funebru de o simfonie. Ea nu poate fi înțeleasă pe deplin nici atunci cînd nu reușești să deosebești un clarinet de un oboi, o harpă de un xilofon, ori o piculină de un contrabas. Ca să nu mai amintim că pentru superioarele încîntări pe care le oferă muzica simfonică, este tot atât de necesar să reușești să descifrezi tonalitatea năvalnică a oratorului, „Cîntarea pădurilor” al lui Șostakovič, de gravitatea solemnă a „Eroicii” lui Beethoven, sau limpezimea și voioșia sonatelor lui Enescu față de tonurile sumbre, aspre, metaforice ale uverturilor lui Wagner.

Cu intenția de a forma subitorul de muzică încă de la primii pași, de a-i oferi premiza pentru a ajunge la obiectivele arătate mai sus a scris V

Austria pășește pe o cale nouă

Poporul austriac trăiește zile însemnate din istoria lui. Austria a căpătat pe deplin independența.

La 27 iulie, Franța a depus spre păstrare guvernului U.R.S.S. instrumentele de ratificare a Tratatului de Stat cu Austria, după ce, în prealabil, instrumentele de ratificare au fost depuse și de Uniunea Sovietică, Anglia și Statele Unite.

Din acest moment, Tratatul — aprobat nu numai de poporul austriac și de parlamentul lui, dar și de organele legislative ale celor patru mari puteri — a intrat definitiv în vigoare.

Acest eveniment are o mare însemnătate nu numai pentru austrieci, dar și pentru toți oamenii iubitori de pace, întrucât el reprezintă un nou pas important pe calea reglementării problemelor internaționale, rămase nerezovalate după cel de al doilea război mondial. Nu se poate să nu observăm că rezolvarea cu succes a problemei austriace constituie o nouă contribuție la cauza slăbirii încordării internaționale și a întăririi păcii.

După cum se știe, reglementarea problemei austriace a fost un rezultat al tratativelor duse cu delegația guvernamentală austriacă, tratative care s-au desfășurat în aprilie la Moscova în urma propunerii Uniunii Sovietice. Această inițiativă sovietică a fost înconjunată de succes și a dus la semnarea Tratatului de Stat cu Austria, în ziua de 15 mai, la Viena.

În condițiile anilor îndelungați, când relațiile dintre popoare au fost otrăvite de „războiul rece”, încheierea Tratatului de Stat cu Austria a constituit un important act de afirmare a înțelegerii și bunei voințe a celor patru puteri, act care a creat premisele rezolvării altor probleme internaționale arzătoare.

Pentru Austria și poporul ei, se deschide o nouă pagină în istorie. La 19 iulie, Consiliul de Miniștri al Republicii Austriace a aprobat, în unanimitate, proiectul de lege privind neutralitatea țării. Proiectul de lege proclamă neutralitatea permanentă. În primul articol al acestui proiect, se spune: „Pentru a asigura atingerea acestui scop, Austria nu va intra niciodată în nici un fel de alianțe militare și nu va permite crearea pe teritoriul ei, a unor puncte de sprijin militare ale altor state”.

O cale nouă se deschide în fața poporului austriac. Dacă Austria va respecta cu strictețe politica de neutralitate, ea nu va fi amenințată de pericolul de a fi atrasă în blocuri militare unilaterale. Ea nu va trebui să renunțe la interesele ei naționale, așa cum sînt nevoite să facă acum unele țări vesteuropene, atrase în grupări militare unilaterale, îndreptate împotriva altor state europene. Poporul austriac vede în respectarea sinceră a neutralității permanente, o condiție de nădejde a menținerii libertății și suveranității țării.

O deosebită însemnătate pentru interesele naționale ale Austriei are hotărârea cuprinsă în Tratatul de Stat care o apără de pericolul unei noi cotoșiri de către militarismul german.

Caracterizînd noua situație a Austriei, ziarul coaliției guvernamentale „Neues Oesterreich” scrie: „Existența unei Austriei neutre, ca și a unui vecin neutru cum e Elveția, va contribui în măsură considerabilă la slăbirea încordării inter-

naționale. Situația Austriei nu-i permite să fie nici o provincie răsăriteană, nici una apuseană, nici punct de sprijin, nici zonă de influență, nici sferă de interese, ci o punte între două lumi”. Fără nici o îndoială, noua situație va da Austriei posibilitatea să ocupe un loc demn în familia popoarelor, să-și aducă contribuția la dezvoltarea pașnică a Europei.

Restabilirea unei Austriei independente și proclamarea neutralității ei, deschid în fața acestei țări largi posibilități de dezvoltare a legăturilor multilaterale cu celelalte țări, și, în primul rînd, cu vecinii Austriei.

Situația independentă pe care i-o asigură neutralitatea creează premise favorabile pentru viitoarea dezvoltare economică a țării. Austria va avea posibilitate deplină să scape de greaua povară a cursei înarmărilor. Reducîndu-și forțele armate la proporții rezonabile, ea va putea să-și dezvolte cu succes ramurile pașnice ale economiei, ridicînd bunăstarea poporului. În această direcție, în fața Austriei se deschid perspective cu atât mai largi cu cît ea, ca stat neutru, va dispune de libertate deplină în dezvoltarea de legături economice pe bază de egalitate în drepturi cu toate statele. La o asemenea libertate a legăturilor comerciale internaționale, unele state vesteuropene, al căror comerț exterior se află sub povara „grea a restricțiilor cu nimic justificate”, pot numai să viseze.

Acejuena pentru neutralitate, pentru neapartenență la blocuri și coaliții militare cuprinde nu numai mase largi populare dar ea se reflectă și în cercurile circumvoare dintr-o serie de țări din Apus. În unele țări, această mișcare se exprimă prin rezistența crescîndă față de încercările de atragere în blocuri militare. În alte țări care au fost atrase în asemenea blocuri se manifestă tendința de a ieși din ele, și de a păși pe o cale de dezvoltare națională independentă.

Fiește că, în aceste condiții, rezolvarea problemei austriace, care duce la proclamarea neutralității Austriei, a întîmpinat aprobarea opiniei publice mondiale. Pentru o țară care a hotărît să respecte neutralitatea și să-și mențină situația independentă, neaparticipînd la cursa înarmărilor, este foarte important să aibă certitudinea că această neutralitate va fi respectată de marile puteri. De aceea, este firesc ca Austria să aștepte din partea marilor puteri recunoașterea și respectarea statutului de neutralitate pe care și-a ales, să aștepte garanții de securitate și integritate teritorială. Despre necesitatea acestor garanții pentru Austria, a vorbit cancelarul federal Raab la conferința de presă în legătură cu prezentarea în fața parlamentului a proiectului de lege privind neutralitatea Austriei. Trebuie să mai amintim că, în problema recunoașterii neutralității Austriei de către cele patru puteri s-a căzut de acord, în principiu, la Conferința miniștrilor celor patru puteri ținută anul acesta la 14 mai la Viena.

După cum se știe, delegația sovietică a propus la această ședință un proiect de declarație a guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, și Franței, în care se spune: „Guvernele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statelor Unite ale Americii, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord precum și al Republicii Franceze

declară prin prezenta că Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța vor respecta statutul de neutralitate permanentă al Austriei de felul aceluia pe care-l respectă Elveția în relațiile sale cu celelalte state”.

Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a declarat atunci că, în principiu, el nu vede obiecțiuni împotriva acestui proiect de declarație, dar își rezervă părerea altă timp „cît nu se cunoaște punctul de vedere al parlamentului austriac”. În același fel s-au exprimat ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pinay, și ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Mac Millan. Ministrul Afacerilor Externe al Austriei, Figl, a declarat, pe de altă parte, că guvernul austriac este intrutotul de acord cu proiectul sovietic.

Se știe, de asemenea, că în ședințele din 7 și 8 iunie cele două camere ale parlamentului austriac și-au exprimat punctul de vedere: ele au însărcinat guvernul să elaboreze legea constituțională cu privire la neutralitatea Austriei, aprobînd în felul acesta, în principiu, ideea neutralității Austriei. Conform acestei hotărîri, guvernul Austriei a și elaborat proiectul de lege corespunzător și l-a prezentat parlamentului spre aprobarea lui definitivă.

Astfel, problema recunoașterii și respectării de către cele patru mari puteri a statutului de neutralitate permanentă, ales de Austria, are acum o însemnătate deosebită.

Trebuie de asemenea amintit că la Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, delegația sovietică s-a rostit în sensul ca toate marile puteri să vină în întîmpinarea statelor care doresc să ducă o politică de neutralitate și de neapartenență la grupări militare.

La 27 iulie, Consiliul Aliat din Viena și-a ținut ultima ședință. Au fost coborîte steagurile de stat ale celor patru puteri, care au fost arborate mai bine de zece ani în capitala Austriei. În curînd vor părăsi țara toate armatele de ocupație. Retragerea trupelor străine de pe teritoriul Austriei are o însemnătate de neîgăduit pentru întărirea păcii și securității popoarelor. Uniunea Sovietică, recunoscînd marea însemnătate pentru întreaga Europă a retragerii trupelor de ocupație din Austria, a întreprins la Conferința de la Geneva o nouă acțiune care contribuie la desîntărirea încordării internaționale. N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a comunicat participanților la Conferință că guvernul sovietic a luat hotărârea de a demobiliza unitățile militare retrase de pe teritoriul Austriei în urma încheierii Tratatului de Stat și de a reduce în mod corespunzător efectivul forțelor sale armate, făcînd apel la guvernele S.U.A., Franței și Marii Britanii de a urma acest exemplu. Această acțiune concretă ar însemna un bun început pentru rezolvarea problemei dezarmării generale.

Toți cei care năzuiesc spre consolidarea păcii și sînt pentru colaborare internațională și prietenie, împărtășesc bucuria poporului austriac de a-și fi căpătat independența deplină a țării. Oamenii sovietici salută renașterea unei Austriei independente și democratice și-și exprimă încrederea că poporul austriac va depune toate eforturile pentru a menține și consolida această independență.

Marinari străini în U.R.S.S.

În fiecare an, mii de oaspeți străini vizitează numeroase orașe din Uniunea Sovietică. Ei au posibilitatea să cunoască viața poporului sovietic, să se convingă de dorința fierbinte a oamenilor sovietici de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele. Întorcîndu-se în patrie, oaspeții spun adevărul despre cele văzute în Țara Socialismului, demască minciunile și calomniile despre Uniunea Sovietică.

Printre cei care vizitează U.R.S.S., se numără și marinarii de pe vasele comerciale străine care vin în porturile sovietice. Cercul problemelor de care se interesează marinarii străini este larg și variat. În timpul liber, ei caută să viziteze monumentele istorice, arhitectonice și culturale din porturi, să cunoască condițiile de muncă și de odihnă ale oamenilor sovietici și, în primul rînd, ale marinilor din flota comercială. Marinarii străini se interesează, de asemenea, și de problemele construcției de locuințe, ale învățămîntului public, ale asistenței sociale etc.

În ajutorul lor, vin cluburile internaționale ale marinilor de pe lângă Asociația unională de legături culturale cu străinătatea (V.O.K.S.), cluburi care funcționează la Leningrad, Odessa și Arhanghelsk.

Cînd, într-un port sovietic sosește un vas comercial străin, el este vizitat de colaboratorii clubului internațional V.O.K.S. Ei află dorințele marinilor, le propun să viziteze clubul, să facă excursii prin oraș, să asculte un concert sau să vizioneze un film. Marinarii se folosesc cu plăcere de serviciile oferite de colaboratorii cluburilor internaționale. Numai în perioada de navigație din 1954, cluburile internaționale ale V.O.K.S. au fost vizitate de peste 10.000 de marinari străini din 22 de țări. Printre ei au fost marinari din Anglia, Franța, Italia, Finlanda, Suedia, Danemarca, Argentina, Grecia, Polonia etc. Cît de folositoare este activitatea desfășurată de cluburi, se poate vedea după cuvintele pline de căldură ale marinilor străini.

„Dragă domnule! — i-a scris directorului clubului din Leningrad căpitanului unui vapor englez. — Vreau să vă mulțumesc pentru primirea caldă și prietenia cu care ne-ați întîmpinat dv. și colaboratorii clubului, pe prietenii mei și pe mine. Vă asigur că nouă, care nu cunoaștem de loc orașul, ne-ați fost greu fără ajutorul ce ni l-ați acordat, să petrecem frumos timpul și să aflăm lucrurile cele mai interesante despre Leningrad.”

Excursiile și călătoriile organizate de dvs. au fost foarte plăcute și au aruncat lumină asupra multor lucruri. Astfel, cunoștințele noastre despre cultura țării și despre viața sovietică s-au îmbogățit considerabil. Acum, putem înțelege mult mai limpede concepțiile oamenilor sovietici.”

Radio-ul, televiziunea, presa și alte ramuri ale propagandei reacționare din țările capitaliste răspîndesc multe calomnii despre Uniunea Sovietică. Marinarii străini se află de obicei sub influența acestei propagande. O vizită însă, chiar și de scurtă durată în U.R.S.S., îi ajută să se convingă de toată falsitatea acestei propagande.

Realitatea sovietică deschide ochii oaspeților străini asupra multor lucruri.

„În patru ore, am aflat atîtea lucruri, cît n-am reușit să afl în toată viața mea” — a spus un marinier de pe vaporul suedez „Andersen”, în urma unei excursii prin Leningrad.

„Acum, văd ce uriașe lucrări de construcție se desfășoară în U.R.S.S. Și principalul e că această construcție contribuie la îmbunătățirea vieții poporului” — a declarat electricianul de pe vaporul „Grodofoss”.

Se dezvoltă și se întăresc legăturile economice ale Uniunii Sovietice cu celelalte țări. În fiecare an, tot mai mulți marinari străini vizitează Uniunea Sovietică, avînd posibilitatea să cunoască mărețele realizări ale oamenilor sovietici.

La Varșovia, în aceste zile

La Varșovia s-a deschis al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților... A cincea întîlnire grandioasă între tineretul întregii lumi, venit în capitala Poloniei să demonstreze marea sa unitate, voința sa neclintită de prietenie și pace între popoare.

Sărbătoarea tineretului lumii a cuprins tot orașul. Festivalul este pretutindeni: pe străzi, în piețe, în săli de spectacole, pe stadioanele de sport. Varșovia reconstruită, împodobită sărbătorie, își primsește oaspeții.

Toți sînt prieteni. Este de ajuns să se cunoască, să-și spună numele, să cînte un cîntec, să facă un gest, și drumul către inima interlocutorului a fost deschis.

Interesul pentru viața altor popoare, interes care se manifestă în felurile chipuri, dragostea fierbinte care-i unește pe toți acești tineri, indiferent de neamul cărui îi aparțin, de culoarea pielii lor, de limba pe care o vorbesc, sînt sentimente ce constituie una din trăsăturile principale ale Festivalului.

...În afară de întîlnirile spontane care au loc toată ziua, de dimineață și pînă seara țîrziu, delegațiile de tineri își fac vizite oficiale, programate. La tinerii sovietici, au venit reprezentanții tineretului chinez: toți aflați pe stadionul cîntecelor populare executate de bandurile ucrainene.

sucesul sportivului sovietic.

— Aleksandra Ciudina? Numele este rostit oarecum întrebător. Distanța este încă destul de mare și Bohumila Valașkova, căpitana echipei de volei a Cehoslovaciei, nu are siguranța că cea care vine spre dînsa este celebra polisportistă sovietică.

— Dorogaa Sașa — strigă ea bucurîndu-se cînd Ciudina se apropie. — Cele două prietene se îmbrățișează călduros.

În jurul lor, se adună îndată numeroși tineri și copii. Numele Aleksandrei Ciudina le este bine cunoscut. Intii, mai cu sîială — oricum, stîngherile convorbirea — apoi nerăbdătorii, polonezi, germani, austrieci, francezi întînd spre Ciudina carnea ale căror file ale așteaptă autograful preșios.

Cu Bohumila Valașkova o să vorbească mai țîrziu. Acum, Ciudina trebuie să răspundă întrebărilor numeroase care i se pun, despre volei, săritura în înălțime, săritura în lungime.

...Seară. Pielele nu prea mari ale bătrînei Varșovii au devenit minunate estroade. De jur împrejur, balcoanele țixite de lume, scamăna cu niște loji cu nișete mai prejos de cele ale teatrelor. Spectatorii aplaud, dă entuziașt minunatele cîntecuri populare executate de bandurile ucrainene.

Succesul artiștilor sovietici în Suedia

Recent, s-a înolat în U.R.S.S. dintr-un turneu făcut în Suedia, un mare grup de artiști de estradă sovietici. Timp de 40 de zile, artiștii au vizitat 30 de orașe și au dat tot atîtea spectacole.

Spectacolele date de artiștii sovietici — soli ai Moscovei, Leningradului, Tallinului și Tașkentului — s-au bucurat pretutindeni de un deosebit succes. Zeci de ziare și reviste suedeze au publicat cronici amănunțite, în care se dă o înaltă apreciere măiestriei artiștilor sovietici. Presa subliniază primirea entuziasată făcută artiștilor sovietici de spectatori suedezi.

„Unor, se întîmplă să auzi că suedezi sînt lipsiți de temperament — scrie ziarul „Smolandsfolket” în articolul intitulat „Artiștii sovietici au dat spectacole strălucite”. Acest lucru poate fi considerat neînțeles, dacă ținem seama că, la spectacolul dat simfonia de artiștii sovietici, numerosul public a aplaudat furtunos și și-a exprimat prin toate mijloacele entuziasmul.”

„Niciodată nu s-a aplaudat atît de puternic și pe merit, ca în timpul spectacolului prezentat de estradă sovietică în Parcul Popolar — scrie ziarul „Elsborgs Lens Annonisblad”. — Ei au jucat atît de natural și de frumos, încît publicul a fost pe deplin cucerit... Sînt într-adevăr minunați soli artiști moderni de estradă sovietici.”

Ziarul „Hallands Nyheter” scrie în articolul intitulat „Succesul rușilor în parc”: „Dacă alegem cele mai bune numere prezentate în acest sezon de vară în parcurile

populare și alcătuit din ele un program de artiști, este îndoie că nu vor reuși să creăm ceea ce ne-a prezentat miercuri estrada sovietică”.

„Programul rușilor este mai bun decît tot ce s-a creat cîndva în acest gen” — subliniază laconic ziarul „Kolket”.

Aprecînd în mod deosebit programul în ansamblu, presa suedeză acordă mult spațiu caracterizării în parte a artiștilor, subliniind tehnica lor ireproșabilă. De un deosebit succes s-au bucurat cîntările din balalaică P. Neceponov, dansatoarea uzbekă G. Mavayeva, acrobajii R. Kalaceva și M. Piifin, ale căror numere s-au desfășurat „desprețînd cu desăvîrșire toate legile anatomiei”, jonglerul I. Hromov care a făcut pe spectatori să se îndoiască de „existența legii gravitației” etc. Ziarele subliniază cu satisfacție și recunoștință faptul că artiștii sovietici și-au încheiat spectacolele cu cîntecuri suedeze.

Articolele aparute într-o serie de ziare s-au încheiat cu dorința ca artiștii sovietici să viziteze și în viitor Suedia. „Să sperăm că granițele vor fi întotdeauna deschise pentru artiștii sovietici” — scrie ziarul „Elsborgs Lens Annonisblad”. — De două ori am văzut artiștii sovietici venind aici, și ei ne-au trezit dorința să-i vedem cînd se poate mai des”. Nu încapă nici o îndoială că recenta călătorie a artiștilor sovietici în Suedia, ca și apropiata vizită pe care o va face un grup de artiști de estradă suedezi în U.R.S.S., va contribui la întărirea și mai mult a relațiilor culturale dintre cele două popoare.

„Germanii — la aceeași masă!”

E. PRALNIKOV

Încheierea cu succes a Conferinței de la Geneva și Comunicatul cu privire la vizita făcută de delegația guvernamentală sovietică în Republica Democrată Germană se află în centrul atenției opiniei publice germane. Reprezentanții a celor mai diferite părți ale populației, atît din răsăritul cît și din apusul Germaniei, își exprimă profunda satisfacție în legătură cu faptul că guvernul sovietic a trasat o cale cu adevărat reală pentru rezolvarea problemei germane.

Cu o deosebită satisfacție subliniază opinia publică germană faptul că propunerile sovietice prevăd participarea necondiționată la rezolvarea problemei germane a germanilor înșiși, a reprezentanților celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Opinia publică germană vede în acest lucru o manifestare de încredere și respect din partea guvernului și a întregului popor sovietic față de poporul german.

Pe zi ce trece, atît în R. D. Germană cît și în R.F. Germană, răsună tot mai puternic cererea de a se stabili o colaborare largă între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană în domeniul politic, economic și în alte domenii ale vieții interne.

Într-o serie de orașe mari din Republica Democrată Germană, au avut loc mitinguri ale oamenilor muncii la care participanții, discutînd rezultatele Conferinței de la Geneva, au cerut în rezoluțiile adoptate realizarea unei înțelegeri între cele două state germane.

Intr-un articol de fond intitulat „Calea spre unitatea Germaniei”, ziarul „Neues Deutschland” subliniază că Republica Democrată Germană propune de mulți ani realizarea unei înțelegeri între cele două părți ale Germaniei. „Sîntem convinși — scrie ziarul — că apelul nostru pentru o înțelegere reciprocă va avea un larg răspuns în Germania occidentală. Salutăm numeroasele semne de orientare a eferențelor cercuri din Germania occidentală spre realizarea unei înțelegeri cu Republica Democrată Germană”.

Presă și radio-ul transmit știri că și în Germania occidentală răsună tot mai hotărît glasuri care cer stabilirea și dezvoltarea unui contact strîns între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Ziarul „Die Andere Zeitung” scrie că toate sindicatele vest-germane cer stabilirea unui contact și realizarea unei unități de acțiune între sindicatele din Germania răsăriteană și cea occidentală.

Tendința spre realizarea unei înțelegeri între cele două state germane este manifestă și de organizațiile de bază ale Partidului Social-Democrat. Conducerea Partidului Social-Democrat nu luată pînă acum nici o hotărîre oficială, dar corespondentul de la Bonn al ziarului „Frankfurter Rundschau” a relatat că, îndată după terminarea vacanței parlamentare, fracțiunea parlamentară a acestui partid va cere șineria în Bundestag a unor dezbateri privind problema de politică externă, întrucît la Conferința de la Geneva „s-au manifestat tendințe de slăbire a încordării internaționale, fapt care face necesară o nouă reexaminare a politicii externe a Germaniei occidentale”.

O serie de știri sosite din Germania occidentală arată că și în partidele coaliției guvernamentale de la Bonn există mulți adepți ai normalizării relațiilor dintre R. D. Germană și R.F. Germană. De pildă, ziarul „Deutsche Volkszeitung” scrie: „Există acum deputați din Uniunea democrat-creștină (partidul cancelarului Adenauer) care nu vor să continue politica președintelui partidului lor și care nu vor refuza să participe la tratative generale între germani”.

Pentru stabilirea unui contact strîns între R.F. Germană și R. D. Germană, se pronunță multe ziare burghize vest-germane. Ziarul „Stuttgarter Zeitung” pune întrebarea: Ce trebuie să facă acum, după Conferința de la Geneva, germanii și, mai ales, germanii din Republica Federală? „Mai întii, ar fi necesar — răspunde ziarul — să se renunțe pe viitor la considerarea ca inexistentă a republicii din zona sovietică... Acum a sosit timpul slăbirii încordării” între cele două state germane. Revista „Parlamentarische Wochenschau” din Köln scrie că, după Conferința de la Geneva, la ordinea zilei trebuie să fie nu continuarea „războiului rece”, ci apropierea celor două părți ale Germaniei.

În disonanță cu aceste cerințe ale opiniei publice germane, este poziția reprezentanților oficiali ai guvernului Republicii Federale Germane. După cum transmite agenția D.P.A., la conferința de presă din 27 iulie, ministrul Afacerilor Externe, von Brentano, a declarat, de pildă, că lozincă „Germanii — la aceeași masă!”, nu este potrivită pentru două guverne care n-au nimic comun la baza lor. Agenția D.P.A. trage concluzia că „prin aceasta, Brentano a respins tra-

tativele între guvernul federal și guvernul din zona sovietică”. Cancelarul Adenauer, la întrebarea dacă el consideră că este de dorit îmbunătățirea relațiilor interne dintre germani a răspuns, de fapt, tot negativ. Multe ziare vest-germane și-au exprimat nemulțumirea față de această poziție a guvernului federal. În legătură cu răspunsul cancelarului Adenauer, ziarul „Neue Rhein-Zeitung” scrie: „Oricare alt german ar fi răspuns de la început „da”. Konrad Adenauer n-a procedat așa. El și-a exprimat numai dorința ca „germanii din partea cealaltă” să aile ce se petrece „aici” și invers. Prin urmare, în mod practic, Adenauer a dat un răspuns negativ la această întrebare, deoarece schimbul de informații nu reprezintă o îmbunătățire practică și generală a relațiilor interne dintre germani”.

Opinia publică, atît din răsăritul, cît și din apusul Germaniei vede în stabilirea unor relații strîns între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană o condiție necesară pentru rezolvarea problemei germane. Și de aceea, ea cere hotărît stabilirea acestor relații.

(Extrase din articolul apărut în „Izvestia”)

O călătorie plină de învățăminte

Moscova - Stalingrad - Gorki - Crimeea și din nou capitala sovietică. 20 de zile a călătorit după acest itinerariu delegația de oameni ai muncii de la uzina de automobile „Renault” din Franța. Trei săptămîni, oaspeții comitetului de uzină de la uzina de automobile „Stalin” din Moscova au trăit printre oamenii sovietici, au cunoscut viața și condițiile lor de muncă.

Și iată că s-a sîrșit „călătoria plină de învățăminte” — cum o numeau delegații înșiși. Ei au lăsat în urmă mii de km străbătuți cu avionul, cu trenul și vaporul. Au lăsat în urmă orașe zgornțite, uzine gigantice și întîlniri mișcătoare cu ospitalierul popor sovietic. Delegații duc cu ei o mulțime de impresii.

Amintindu-și cu entuziasm de prima întîlnire cu moscovizii, oaspeții povestesc că „pretutindeni li s-a făcut o primire la fel de frățească, plină de căldură”, că dorințele lor au fost satisfăcute în întregime.

În calitate de activiști sindicali, delegații au studiat în mod deosebit rolul sindicatelor în societatea sovietică, dotarea tehnică a uzinelor sovietice, situația femeilor, relațiile dintre muncitori și conducătorii și multe altele.

Vorbînd despre libertățile existente în Uniunea Sovietică, delegații spun următoarele în declarația comună:

„Începînd de la primele întîlniri cu poporul sovietic, am putut să ne dăm pe deplin seama în ce măsură e falsificată

realitatea de propaganda burgheză. În timpul numeroaselor noastre discuții, atitudinea oamenilor muncii sovietici a fost întotdeauna aceeași: la început, ei se mirau ce de puneam anumite întrebări, iar apoi, cînd le explicăm că în Franța se răspîndesc minciuni despre așa zisul egipt polist și care există în U.R.S.S., despre constrîngerea și lagărele de concentrație de aici, ei erau indignați că se pot spune asemenea născociri despre țara lor. Tot ceea ce am văzut aici demonstrează că regimul sovietic asigură libertăți foarte largi oamenilor muncii și le dă posibilități materiale pentru înăptuirea acestor libertăți”.

Cu entuziasm vorbesc oaspeții și despre năzuința fermă a poporului sovietic spre pace. Ei își amintesc cu emoție de întîlnirile cu muncitorii, țărani, activiști sindicali. La aceste întîlniri, „cuvîntul pace se repetă fără întrerupere”.

„Ne tuăm obligația — au promis muncitorii francezi, constructorilor de automobile sovietici — să prezentăm dări de seamă amănunțite în fața oamenilor muncii de la uzina „Renault”. Sîntem încredințați că acest lucru va contribui la întărirea legăturilor de prietenie care unesc popoarele noastre. Sîntem convinși că aceasta ne va înzeci eforturile în lupta pentru unitatea clasei muncitoare din Franța”.

„Pe aeroportul Vnukovo au venit mulți muncitori pentru a-și lua rămas bun de la prietenii francezi.”

— Transmiteți muncitorilor de la uzina „Renault” salutul nostru frățesc — a spus oaspeților președintele comitetului de uzină de la uzina de automobile „Stalin”, N. T. Gruzintev. Vom întări prietenia noastră în numele păcii!

— Rămăsun, prieteni dragi! — răspund oaspeții.

Vizite prietenești

„Cred că vizita delegației sovietice înseamnă că s-a spart gheața dintre U.S.A. și U.R.S.S.” — a spus un fermier american. Da, gheața „războiului rece” s-a spart! Popoarele au căpătat posibilitatea să se cunoască mai bine. În timp ce membrii delegației sovietice cunosc situația agriculturii din S.U.A., delegația americană călătorește prin Uniunea Sovietică. Schimbul reciproc de experiență îmbogățesc popoarele... Publicăm două fotografii care arată prietenia dintre popoarele S.U.A. și U.R.S.S.

În clișeu din stînga: Cel mai bătrîn colhoznic din artelul „Karl Liebknecht” din raionul Kaganovici, regiunea Odessa, L. P. Onișcenko, oferă conducătorului delegației agricole americane, William Lambert, pline și sare.

În clișeu din dreapta, publicat de ziarul „New York Herald Tribune”: Fermierul Richard L. Alleman, din statul Iowa, vorbește membrilor delegației sovietice despre felul cum cultivă porumbul.